

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
(judecător Mihai Murguleț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Sîrbu Victoria)

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență
Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tafi Jana împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 231, intervenientul accesoriu ÎM „INFOCOM” cu privire la excluderea sumelor bănești de pe cont,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 28 octombrie 2014, Tafi Jana s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 231, intervenientul accesoriu ÎM „INFOCOM” cu privire la excluderea sumelor bănești de pe cont (f.d. 5).

În motivarea acțiunii înaintate, reclamanta a indicat că este proprietarul apartamentului nr. 29, situat pe str. Petru Rareș; 48, mun. Chișinău, iar la 12 septembrie 2014 în adresa sa a fost expediată factura nr. 119242035 pentru luna iulie, cu scadența la 31 august 2014, pentru serviciile comunale, în care era indicat la capitolul datoriei suma de 3664,33 lei și la capitolul deservirea blocului locativ suma de 100 lei lunar, deși reclamanta susținea că aceste sume au fost înaintate spre plată în lipsa unui temei.

Reclamanta a menționat că, la 16 septembrie 2014 a remis în adresa pârâtului și a intervenientului accesoriu o cerere prealabilă, prin care a solicitat să fie informată despre serviciile ce i-au fost prestate, perioada și bazele de calcul a sumelor indicate în factură cu titlu de datorie și de deservire a blocului locativ, cererea prealabilă fiind recepționată de către pârât la 23 septembrie 2014, iar de către intervenientul accesoriu la data de 19 septembrie 2014.

Mai invocă că, la 09 octombrie 2014, în adresa reprezentantului său, ÎM „Infocom” a remis răspunsul nr. 2520 din 01 octombrie 2014, prin care a fost informată că toate calculele pentru serviciile locativ-comunale pentru apartamentul indicat sunt efectuate în baza informației primare, prezentate lunar de către gestionarul fondului locativ CCL-231, fiind anexat la răspuns și cererea adresată de Președintele CCL-231 către ÎM „Infocom” nr. 4362 din 25 iulie 2014 și o listă incompletă despre plățile pentru serviciile comunale pretinse de pârât.

A mai menționat că anterior pe rolul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău s-a aflat în procedură cauza inițiată la cererea de chemare în judecată a CCL-231 către Tafi Jana și alții, prin care s-a solicitat încasarea din contul acesteia în beneficiul CCL-231 a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 7783,08, iar în ședința de judecată reprezentantului CCL-231 i s-au înmănat copiile tuturor facturilor ce confirmau achitarea serviciilor comunale calculate pentru apartamentul reclamantei.

După modificarea pretențiilor înaintate în acțiune inițială, Tafi Jana a solicitat admiterea acțiunii cu dispunerea excluderii sumei de pe contul deschis de CCL-231 pentru apartamentul nr. 29 din str. Petru Rareș 48, mun. Chișinău, a sumei cu titlu de datorie de 3663,33 lei și cu titlu de deservirea blocului locativ în mărime de 100 lei lunar (f.d.35-36).

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Tafi Jana a fost admisă, s-a dispus obligarea CCL-231 să excludă de pe contul deschis de CCL-231 pentru apartamentul nr. 29, situat pe str. Pertu Rareș 48, mun. Chișinău, ce aparține Janei Tafi (cont număr 7860460) a sumei cu titlu de datorie de 64,85 lei și a sumei cu titlu de deservirea blocului locativ de 100 lei lunar, cu încasarea din contul CCL-231 în beneficiul Janei Tafi sumei de 2150 lei, dintre care suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 150 lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamantă la depunerea acțiunii (f.d. 52, 78-82).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 iulie 2016 Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Totodată, apelantul a solicitat repunerea în termenul de contestare a hotărârii primei instanțe (f.d. 56-58).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 s-a admis cererea apelantului CCL-231 privind repunerea în termenul de declarare a apelului, cu repunerea apelantului în termenul de apel omis (f.d. 73-76).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 28 septembrie 2017, a respins apelul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, , cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 98-103).

În motivarea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că, pârâtul CCL nr. 231 neîntemeiat a inclus cu titlu de datorie suma de 64,85 lei și suma de 100 lei pentru deservirea blocului locativ, în condițiile în care, pârâtul nu a prezentat careva acte confirmative care să justifice stabilirea tarifului de 100 lei pentru deservirea blocului și nu a fost justificată datoria de 64,85 lei, modalitatea de calcul și serviciile care au fost prestate și care se presupune că nu au fost achitate de către reclamantă.

La data de 11 ianuarie 2018, Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231, prin intermediul reprezentantului său, administratorul Chiticari Iurie, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Tafi Jana împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 231, intervenient accesoriu ÎM „INFOCOM”, privind excluderea sumelor bănești de pe cont (f.d. 107-111).

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a invocat că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, lipsind apelantul de dreptul de a prezenta probe suplimentare și de a-și expune argumentele sale împotriva pretențiilor înaintate de Tafi Jana. Or, la momentul când reprezentantul apelantului s-a prezentat în ședința de judecată și anume la ora 10.10-10.15, a constatat că ședința de judecată fiind fixată pentru 28 septembrie 2017, ora 10.00, deja a avut loc și a fost pronunțată decizia. În astfel de împrejurări, reprezentantul recurentului consideră că a fost în imposibilitate de a prezenta probe importante pentru soluționarea justă a cauzei și anume Statutul CCL nr. 231, procesul-verbal al Adunării CCL nr. 231, care demonstrează netemeinicia acțiunii înaintate de reclamanta Tafi Jana.

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 07 februarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 138).

Având în vedere că, intimatul Tafi Jana, în termenul acordat, nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231, instanța de recurs va dispune examinarea recursului în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 15254 (f.d. 104), decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces, la data de 30 octombrie 2017.

Luând în considerare faptul că la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării actului contestat, nu poate fi stabilită cu precizie data la care recurentul a făcut cunoștință cu decizia integrală a instanței de apel, în așa fel recursul depus la data de 11 ianuarie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231, care este parte în proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Potrivit alin. (1) art. 441 Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fără a administra noi dovezi.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyanyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la

concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 231 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton